

Sygn. akt I C 684/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupcy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Rumin-Jabłońska

Protokolant: Daria Zwolińska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółka Akcyjna w W.**

przeciwko **B. B. (1) i B. B. (2)**

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda Banku (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz pozwanych B. B. (1) i B. B. (2) solidarnie kwotę 2.952 (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa zł) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu.

Joanna Rumin-Jabłońska

Sygn. akt I C 684/16

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. w W. w pozwie skierowanym przeciwko B. i B. małżonkom B. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwani zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 10.500,94 zł wraz z odsetkami w wysokości 1,5 –krotności odsetek ustawowych od kwoty 9.468,25 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz koszty procesu według norm przepisanych, a w razie odmowy wydania nakazu zapłaty o zasądzenie od pozwanych powyższej kwoty. Powód wskazał, że w dniu 20 grudnia 2000 roku zawarł z pozwanymi umowę pożyczki. W związku z zaprzestaniem spłaty zobowiązania w dniu 29 grudnia 2003 roku wystawił przeciw dłużnikom bankowy tytuł egzekucyjny nr 141/2003, a postanowieniem z dnia 6 lutego 2004 roku Sąd Rejonowy w Słupcy nadał ww. tytułowi klauzulę wykonalności. Prowadzona egzekucja komornicza została zakończona w dniu 9 lutego 2015 roku postanowieniem o zakończeniu postępowania. W jej toku wyegzekwowano od pozwanych kwotę 24.000 zł oraz zwrot kosztów. Całość zadłużenia nie została jednak spłacona (k. 2).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z dnia 3 grudnia 2015 roku sygn. akt I Nc 1325/15 Sąd Rejonowy w Słupcy nakazał pozwanym aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 10.500,94 zł z odsetkami w wysokości 1,5-krotności odsetek ustawowych od kwoty 9.468,25 zł od dnia 24 listopada 2015 roku oraz kwotę 182,26 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 32).

Pozwani B. i B. B. (6) wnieśli zarzuty przeciwko nakazowi zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwani podkreślili, że spłacili całość pożyczki, a także odsetki karne wynoszące 100%, niezasadne jest zatem żądanie dodatkowo kwoty wskazanej w pozwie. Zdaniem pozwanych jest to przykład wyzysku i lichwiarstwa (k. 42-43). Pismem z dnia 31 marca 2017 roku pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia, a z ostrożności procesowej wnieśli o zmniejszenie roszczenia do wysokości już zapłaconej (k. 104).

Sąd ustali następujący stan faktyczny:

Pozwani B. i B. B. (6) w dniu 20 grudnia 2000 roku zawarli z powodem Bankiem (...) S.A. w W. umowę nr (...) o pożyczkę gotówkową na kwotę 12.000 zł (dowód: kserokopia umowy pożyczki k. 3-5, kserokopia wniosku o kredyt k. 115, kserokopia harmonogramu k. 116).

Ponieważ pozwani nie spłacali należności, powód wypowiedział umowę pożyczki, a w dniu 29 grudnia 2003 roku wystawił przeciwko pozwanym bankowy tytuł egzekucyjny nr 141/2003. Postanowieniem z dnia 6 lutego 2014 roku sygn. akt I Co 5/04 Sąd Rejonowy w Słupcy nadał ww. tytułowi klauzulę wykonalności (dowód: kserokopia postanowienia z dnia 29 grudnia 2003 roku k. 6, kserokopia (...) k. 7v, kserokopia wypowiedzenia z dnia 2 października 2003 roku wraz z dowodem odbioru k. 117-118, dokumenty znajdujące się w aktach SR w Słupcy sygn. I Co 5/04).

W dniu 12 marca 2009 roku powód skierował do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupcy wniosek o egzekucję świadczenia wynikającego z (...). Postanowieniem z dnia 9 lutego 2015 roku, po przeprowadzeniu postępowania egzekucyjnego i wyegzekwowania kwoty 24.000 zł, Komornik Sądowy przy SR w Słupcy umorzył postępowanie (dowód: kserokopia postanowienia z dnia 9 lutego 2015 roku k. 8, dokumenty zawarte w aktach Km 760/09 Komornika Sądowego przy SR w Słupcy W. G.).

Pismem z dnia 13 sierpnia 2015 roku powód wezwał pozwanych do zapłaty należności dochodzonej pozwem (dowód: pismo z dnia 13 sierpnia 2015 roku k. 9, 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów, których wartość dowodowa nie budziła - zdaniem Sądu - wątpliwości i nie była przez strony kwestionowana.

Zeznania pozwanych Sąd uznał za wiarygodne, aczkolwiek ostatecznie nie przydatne dla rozstrzygnięcia – a to z uwagi na przesłanki, jakimi kierował się Sąd wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Przede wszystkim należy odnieść się do podniesionego przez pozwanych zarzutu przedawnienia roszczeń (art. 117 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Zgodnie nadto z art. 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Dochodzone roszczenie stwierdzone bankowym tytułem egzekucyjnym (zaopatrzonym w klauzulę wykonalności na rzecz banku) nie jest prawomocnym orzeczeniem sądu (tym bardziej jakimkolwiek innym tytułem wskazanym w art. 125 § 1 k.c.). Roszczenie zatem takiego wierzyciela z tytułu pożyczki (postawionej w stan wymagalności) względem pożyczkobiorcy ulega przedawnieniu z chwilą upływu 3-letniego terminu przedawnienia. Do tej wierzytelności

zastosowanie znajduje art. 118 k.c. w części regulującej przedawnienie roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W przypadku zatem roszczeń objętych bankowym tytułem egzekucyjnym w niniejszej sprawie termin przedawnienia wynosi 3 lata – liczonym od dnia wymagalności roszczenia (czyli najpóźniej od dnia wypowiedzenia umowy i postawienia pożyczki w stan wymagalności).

Zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania sprawy lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Powołany przepis nie określa przesłanek, jakim powinna odpowiadać dana czynność, aby mogła skutecznie przerwać bieg terminu przedawnienia. Nie ulega jednak wątpliwości, że chodzi tu o przedsięwziętą bezpośrednio we wskazanym w przepisie celu czynność nie kogokolwiek i przeciwko komukolwiek, ale czynność podjętą przez strony stosunku prawnego, leżącego u podstaw przedawniającego się roszczenia.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tym tytułem (por. m.in. uchwała SN z dnia 16 stycznia 2004 roku, sygn. III CZP 101/03, OSNC 2005, nr 4, poz. 58), przy czym zawieszenie biegu przedawnienia spowodowane tym wnioskiem kończy się z chwilą uwzględnienia przez sąd tego wniosku, zwłaszcza że postanowienie sądu w tym przedmiocie jest skuteczne z momentem wydania.

Czynnością przerywającą bieg przedawnienia jest też niewątpliwie wniosek o wszczęcie egzekucji. Jest to bowiem czynność zmierzająca bezpośrednio do zaspokojenia roszczenia.

W niniejszej sprawie postanowienie o nadaniu (...) klauzuli wykonalności zostało wydane w dniu 6 lutego 2004 roku i od tego dnia zaczął biec ponownie termin przedawnienia wynikający z umowy pożyczki. Wniosek o wszczęcie egzekucji złożony w dniu 12 marca 2009 roku został złożony po terminie wynikającym z art. 118 k.c., nie mógł zatem odnieść skutku w postaci przerwania biegnącego terminu przedawnienia. Konsekwentnie pozew złożony w listopadzie 2015 roku został złożony po upływie terminu przedawnienia.

Wobec powyższego, Sąd uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 3 grudnia 2015 roku Sądu Rejonowego w Słupcy sygn. akt I Nc 1325/15 i oddalił powództwo (punkt 1 wyroku).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanym z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 6 pkt. 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (punkt 3 wyroku).

Joanna Rumin-Jabłońska